

Sygn. akt VI U 467/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05/09/2022 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Małgorzata Kryńska-Mozolewska

po rozpoznaniu w dniu 5 września 2022 r. w Warszawie na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 15zszs² ustawy z dnia 2 marca 2020 roku o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2020r., poz. 1842, tekst jednolity.)

sprawy M. P.

przeciwko (...) w W.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania M. P.

od decyzji (...) w W. z dnia (...) r. znak (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób przyznaje odwołującemu M. P. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 16 czerwca 2020 r do dnia 05.07.2020 r;
2. żądanie w zakresie odsetek wyłącza z niniejszej sprawy i przekazuje do rozpoznania do (...) w W..

Sygn. akt VI U 467/20

UZASADNIENIE

Decyzją z (...) roku (znak: (...)) (...) w W. odmówił M. P. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 16 czerwca do 5 lipca 2020 roku.

W uzasadnieniu decyzji organ wskazał, że zasiłek chorobowy przysługuje osobom objętym ubezpieczeniem społecznym w razie choroby i macierzyństwa określonym w ustawie z 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych. Organ wskazał, że z tytułu prowadzonej działalności M. P. nie podlegał dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od 1 maja 2020 roku, a niezdolność do pracy z powodu choroby powstała 16 czerwca 2020 roku, czyli w okresie, kiedy nie podlegał ubezpieczeniu chorobowemu.

(decyzja w aktach ZUS)

Od powyższej decyzji odwołanie wniósł M. P.. W uzasadnieniu wskazał, że terminowo opłacał składki, nie otrzymał wcześniej żadnej informacji z ZUS o zaległościach w opłacaniu składek i niepodleganiu dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu. Wskazał ponadto, że nie uregulował składek za kwiecień i maj 2020 roku z uwagi na korzystanie zwolnienia, w związku z czym wpłatę w wysokości 2066,84 złotych dokonaną 10 kwietnia 2020 roku potraktował jako

nadpłatę, która będzie z urzędu wykorzystana na pokrycie różnicy między składkami standardowymi a tymi płaconymi przez niego od podstawy 5000 złotych.

Wskazał, że miał problem z dostaniem się do ZUS osobiście, obawiał się również osobistych wizyt na poczcie, wobec czego wniosek (...) złożył elektronicznie przez (...) 23 czerwca 2020 roku.

Zwrócił również uwagę, że na jego profilu (...) pojawiły się decyzje z 18 sierpnia 2020 roku w sprawie zwolnienia z opłacania należności z tytułu składek ZUS za marzec, kwiecień i maj 2020 roku, wszystkie obejmujące zwolnienia w kwocie 1477,14 złotych.

(odwołanie k. 1-2)

W odpowiedzi na odwołanie (...) w W. wniósł o oddalenie odwołania.

W uzasadnieniu organ wskazał, że M. P. w marcu, kwietniu i maju 2020 roku został objęty zwolnieniem z opłacania należności, zadeklarował podstawy wymiaru składek w kwocie 5000 złotych. Składki za te miesiące zostały umorzone 17 sierpnia 2020 roku do kwoty najniższej podstawy wymiaru składek. Różnica składek za marzec 2020 roku została pokryta w terminie wpłatą z 10 kwietnia 2020 roku. Różnica za kwiecień 2020 roku została pokryta z istniejącej nadpłaty, zaś różnica za maj 2020 roku została opłacona po terminie 30 czerwca 2020 roku. Składka za czerwiec 2020 roku została opłacona po terminie dopiero 31 lipca 2020 roku, choć jej termin upływał 10 lipca 2020 roku. Wobec tego organ odmówił M. P. prawa do świadczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Powód M. P. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...).

(okoliczność bezsporna)

W marcu 2020 roku ogłoszono w Polsce stan epidemii wirusa SARS-CoV-2. W związku z tym wprowadzono ustawę z dnia 2 marca 2020 roku o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (dalej ustawa covidowa).

Zgodnie z art. 31zo ust. 1 wyżej wymienionej ustawy, na wniosek płatnika składek zwalnia się z obowiązku opłacania nieopłaconych należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych, należne za okres od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r., wykazanych w deklaracjach rozliczeniowych złożonych za ten okres, jeżeli był zgłoszony jako płatnik składek:

- 1) przed dniem 1 lutego 2020 r. i na dzień 29 lutego 2020 r.,
- 2) w okresie od dnia 1 lutego 2020 r. do dnia 29 lutego 2020 r. i na dzień 31 marca 2020 r.,
- 3) w okresie od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 marca 2020 r. i na dzień 30 kwietnia 2020 r.

- zgłosił do ubezpieczeń społecznych mniej niż 10 ubezpieczonych.

Na wniosek płatnika składek, będącego osobą prowadzącą pozarolniczą działalność, o której mowa w art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, zwanej dalej "osobą prowadzącą pozarolniczą działalność", opłacającego składki wyłącznie na własne ubezpieczenia społeczne lub ubezpieczenie zdrowotne, zwalnia się z obowiązku opłacania nieopłaconych należności z tytułu składek na jego obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz wypadkowe, dobrowolne ubezpieczenie chorobowe, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy, należne za okres od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r., jeżeli prowadził działalność przed dniem 1 kwietnia 2020 r. i przychód z tej działalności w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskany w pierwszym miesiącu, za który jest składany wniosek

o zwolnienie z opłacania składek, o którym mowa w art. 31zp ust. 1, nie był wyższy niż 300% prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej w 2020 r (ust. 2). W przypadku osoby prowadzącej pozarolniczą działalność, osoby z nią współpracującej przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 2b i osoby duchownej zwolnieniu z obowiązku opłacania podlegają należności z tytułu składek ustalone od obowiązującej ją najniższej podstawy wymiaru tych składek (ust. 4).

(fakt notoryjny)

Decyzjami z 17 sierpnia 2020 roku powód został zwolniony z opłacania składek za marzec, kwiecień i maj 2020 roku.

(bezsporne, a nadto informacja z ZUS k. 3, wydruki decyzji z (...) k. 4-6);

Powód uiszczał składki na ubezpieczenia społeczne od wyższej podstawy wymiaru, to jest od kwoty 5000 złotych. W związku z tym miesięczne składki wynosiły 2.066,84 złotych. Powód, pomimo przewidywania, że zostanie zwolniony z obowiązku uiszczenia składek za marzec, kwiecień i maj 2020 roku, 10 kwietnia 2020 roku wpłacił kwotę 2.066,84 złotych na konto organu licząc, że w przypadku zwolnienia, kwota ta zostanie zaliczona na nadpłatę ponad zwolnienie, któremu zgodnie z art. 31zo ust. 4 wyżej wymienionej ustawy podlegają należności z tytułu składek ustalone od obowiązującej ją najniższej podstawy wymiaru tych składek.

(dowód: zestawienie wpłat k. 7-8)

W okresie od stycznia do października 2020 roku suma należnych składek od M. P. wyniosła 20.033,03 złote. Powód dokonał wpłat na kwotę 16.514,70 złotych. Kwota zwolnienia za marzec, kwiecień i maj 2020 roku wyniosła zaś 4.431,42 złotych.

W kwietniu 2020 roku składki należne wynosiły 2.066,84 złotych, zaś składki zwolnione – 1.477,14 złotych. Powód wpłacił 2.066,84 złotych, co spowodowało powstanie nadpłaty w wysokości 1.477,14 złotych.

W maju odwołujący nie dokonał żadnej wpłaty. Składki należne w maju wynosiły 2.066,84 złotych, składki zwolnione 1.477,14 złotych. Po uzupełnieniu nadwyżki składkowej, nadpłata na koncie wyniosła 887,44 złotych.

Następnie w czerwcu M. P. nie dokonał żadnej wpłaty. Kolejny raz różnica pomiędzy składką należną a składką podlegającą zwolnieniu została pokryta z nadpłaty powstałej z wpłaty w wysokości 2.066,84 złotych, dokonanej 10 kwietnia 2020 roku, tym samym w czerwcu nadpłata ta wyniosła dalej 297,74 złotych, już po uwzględnieniu należnych dopłat za marzec, kwiecień i maj 2020 roku.

Odwołujący na 10 czerwca 2020 roku posiadał nadpłatę w kwocie 297,74 złotych, a na 31 lipca 2020 roku – 2.364,58 złotych. Nie posiadał tym samym zaległości w opłacaniu składek na ubezpieczenie społeczne na 10 maja i na 31 lipca 2020 roku.

(dowód: opinia biegłego k. 57-65);

W związku z niezdolnością do pracy powód wystąpił o zasiłek chorobowy za okres od 16 czerwca do 5 lipca 2020 roku.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o niekwestionowany przez strony materiał dowodowy w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach niniejszej sprawy oraz aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz opinii biegłego.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest odwołanie M. P. od decyzji odmawiającej mu prawa do zasiłku chorobowego za okres od 16 czerwca do 5 lipca 2020 roku.

Zgodnie z regulacją z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (dalej jako ustawa zasiłkowa) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

W toku niniejszej sprawy kwestią sporną pomiędzy stronami była okoliczność, czy M. P. w czasie powstania niezdolności do pracy był objęty ubezpieczeniem społecznym w razie choroby i macierzyństwa określonym w ustawie zasiłkowej. W ocenie organu powód w tym czasie nie był objęty takim ubezpieczeniem z uwagi na zaległości w płatności składek.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy zasiłkowej, zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Ubezpieczony nabywa prawo do zasiłku chorobowego: 1) po upływie 30 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego - jeżeli podlega obowiązkowo temu ubezpieczeniu; 2) po upływie 90 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego - jeżeli jest ubezpieczony dobrowolnie (art. 4 ust. 1).

Analizując zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy Sąd ustalił, że odwołujący jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlegał dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od listopada 2019 roku (wcześniejsze okresy pozostają bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy), przy czym za okres od marca do maja 2020 roku(...) w W. zwolnił go na jego wniosek z obowiązku płacenia składek na podstawie art. 31zo ust. 2 ustawy covidowej.

Analiza akt niniejszej sprawy prowadzi do wniosku, że odwołujący był zwolniony w marcu, kwietniu i maju 2020 roku od składek ustalonych od obowiązującej najniższej podstawy wymiaru tych składek. Przy tej najniższej podstawie wymiaru składki wynoszą 1.477,14 złotych. Powód jednak przyjął za podstawę ich wymiaru kwotę 5000 złotych i w związku z tym opłacał tytułem składek kwotę 2066,84 złotych miesięcznie. Oznacza to, że M. P. obowiązany był w okresie zwolnienia dopłacić różnicę wynikającą z kwoty należnych składek i kwoty zwolnienia, tj. 2066,84 złotych - 1477,14 złotych = 589,70 złotych. Skoro zatem odwołujący wpłacił w kwietniu 2020 roku, a więc w okresie zwolnienia, kwotę 2066,84 złotych na poczet składek, to kwota ta winna być zaliczona na poczet tych należnych dopłat. Jak więc widać, kwietniowa wpłata nie tylko pokryła dopłaty za marzec, kwiecień i maj 2020 roku, ale ponadto zostawiło jeszcze nadwyżkę na koncie odwołującego się.

Należy w tym miejscu wskazać, że (...) kwestionował proste wyliczenia sporządzone przez odwołującego, a potwierdzone opinią biegłego z zakresu rachunkowości, nie przedstawiając jednak żadnych argumentów przemawiających za przyjęciem innego sposobu zaliczenia wpłaty z 10 kwietnia 2020 roku. W piśmie z 20 grudnia 2021 roku wskazano jedynie, że wpłaty rozliczane są zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z 21 września 2017 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek, do których poboru jest zobowiązany (...). Dalej (...) wskazał, jak została podzielona wpłacona kwota 2066,84 złotych. Jednocześnie (...) zwraca uwagę, że podzieloną wpłatę rozlicza na najstarsze zaległości, a następnie na składki bieżące.

Z wniosków końcowych opinii biegłej E. Z. której strony nie kwestionowały a sąd w pełni aprobuje wynika, że na dzień 10 czerwca 2020 roku odwołujący posiadał nadpłatę w kwocie 297,74 zł, a na dzień 31 lipca 2020 roku odwołujący posiadał nadpłatę w kwocie 2.364,58 złotych. Wobec powyższego w ocenie biegłej odwołujący nie posiadał zaległości w opłacaniu składek na ubezpieczenie społeczne zarówno na dzień 10 maja 2020 roku jak i na dzień 31 lipca 2020 r.

Powyższe prowadzi do konkluzji, że skoro odwołujący prawidłowo opłacił składki na ubezpieczenie zdrowotne za sporny okres, to podlegał ubezpieczeniu chorobowemu w czasie powstania niezdolności do pracy. Zgodnie zatem z art. 6 ust. 1 ustawy zasiłkowej, przysługuje mu zasiłek chorobowy za czas niezdolności do pracy od 16 czerwca do 5 lipca 2020 roku.

Żądanie dotyczące odsetek należało przekazać do rozpoznania (...) w W. w celu wydania decyzji w tym zakresie. Zgodnie bowiem z art. 477 (9) k.p.c odwołania od decyzji organów rentowych wnosi się na piśmie do organu który

wydał decyzję. W związku z tym organ rentowy w pierwszej kolejności powinien wydać decyzję w przedmiocie odsetek od której odwołujący w razie niekorzystnego rozstrzygnięcia będzie mógł złożyć odwołanie.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w części dyspozytywnej.

ZARZĄDZENIE

1. (...)